

GOVERNMENT OF INDIA
NATIONAL LIBRARY, CALCUTTA

Class No.

ON

Book No.

294.5

N. L. 38.

D 295

MGIPC—S1—36 LNL/60—14.9.61—50,000.

64 294.5. ~~D 26 B~~ D 295

old 188. C. 230

188.C. 230.

ଅନାଥ ଶ୍ରୀ ବୈଦ୍ୟନାଥଙ୍କ ଗୁଣାବଳୀ

ଉତ୍କଳର ଉତ୍କଳମାଳି ।

—୧୦୫—

ଶ୍ରୀ ଗଣେଶଙ୍କ ଦାସଙ୍କଦ୍ୱାରା ସଂଗୋଧିତ

= + =

ବେଲୁଚଲ ଗ୍ରାମ ଲବ୍ଧ

ଅନାଥ ଶ୍ରୀ ବୈଦ୍ୟନାଥ ଓ ବାଉସାବର ଦାସଙ୍କଦ୍ୱାରା

ପ୍ରଥମବାର ପ୍ରକାଶିତ ।

PRINTED & PUBLISHED BY SARAT CH. RAY.

AT THE ANGLO SANSKRIT PRESS,

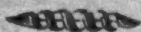
51, SANKARITOLA

CALCUTTA.

1921

ମୂଲ୍ୟ ଦୁଇଅଣା ମାତ୍ର ।

ଉତ୍କଳର ଉଜ୍ଜନମାଳା ।

ଦୟାକର ହି ଅନାଥ ବାଟରେ ବଟି ଲବାସି । ମୁଁ ବଡ଼ ଦାଣ୍ଡୁ
 ହୋଇ ଚିତ୍ତରେ ଅଟେ ଭାସାସି । ୧ । ଭଲ ଦଧାବା ବି କଲ
 ଦାଣ୍ଡୁରେ ପୁର ଦେଲ । ତାପାଇଁ ଆଣିଲ ଗାଣ୍ଡି, ତାକୁ ନେଲ
 କେଉଁ ଦୋଷି । ୨ । ହାଟକୁ ବଢ଼ିଣ ଆଣା ଗାର ଖୋଜିବା ରରସା
 ଯାଉଅଛି ସେଥୁପାଇଁ ହୋଇଣ ମୁଇଁ ନଦେଷି । ୩ । ପ୍ରଭୁ ବୋଲେ
 କିନ୍ତୁ ତୁ ହାଟକୁ ଯିବୁ ଗୋସାଇଁ କିନ୍ତୁ ସୌଦା ଅମ୍ଭପାଇଁ ଆଣିଣ
 କିନ୍ତୁ ଦୟାସି । ୪ । କିନ୍ତୁ ବୋଲେ ବଟି ବାସି ମୁଁ ଅଟଇ ଶୂନ୍ୟବାସି
 ବି ଦେଇ ଆଣିବୁ ମୁଁ କୁହୁଛେ ବଟିରେ ବସି । ୫ । ହି ଅନାଥ
 ବୋଲେ କିନ୍ତୁ ଦୟା ଜଣିଣ ଯେ ଛାଡ଼ । ବେଶା ମୂଲ ତଳେ ଦେଖ
 ଉଚ୍ଚଇସା ଲାଅସି । ୬ । ନେଇ ଆଣି ମେଲା ଦିଅ ମୁଁ ସ୍ତରେ ଦିନ
 କଟାଅ । ବୈଦ୍ୟନାଥ ଗୀତେ ବୋଲେ ହେ କିନ୍ତୁ ମେଲା ଦିଅସି ॥

-୦୦୦-

ଗ୍ୟାମା ହୋ କଟ ଅଟଇ ଭାବ । କେଉଁ ଅକ୍ଷରରେ କେ କେଉଁ
 ଦେବ । ଦୋଷା ।

ହି ସୁଜନ ଅଟଇ ଓଁ କାର ଯେ ଚହଁ ଚହଁ ଦେବେଶ୍ବର ହୋଇ
 ଉଭବ । କେ କେଉଁ ସ୍ଥାନରେ କେବେବି ଅକ୍ଷର ସୁଜନେ ଏହା
 ମୋତେ କହୁବ । ୧ । ପର ଗୁଣିକ୍ଷର ସେ କେଉଁ ଠାବର କହୁବ
 ଏଥୁର ସମ୍ମିଶ୍ରବ । କି ଖ କେଉଁ ସ୍ଥାନ କରଇ କରୁଛୁ ଗ ଦ ଅଟଇ
 ସେ କେବଣ ଠାବ । ୨ । ତ ଅକ୍ଷରଟି ଯେ କହୁବ ସୁଜନା ବ ଛୁ ଜ
 ଓ ଟ ଟ ୦ ରେ ଭାବ । ତ ଛ ବୋଲଣ ଯେ ଅକ୍ଷର ଦୁଇଟି ଶ କ୍ଷର
 ଥାଇଟି କେବଣ ଠାବ । ୩ । ତ ଅକ୍ଷର ଯହଁ ଦ ଧ କେଉଁ ଠାବ
 ଏଥୁରେ ଥୋରେ ସମ୍ମିଶ୍ରବ । ନ ବୋଲଣ ଯେହୁ ପ ଗ ବୋଲ

କେନ୍ଦ୍ର ଓ ର ରେ କହୁବ ସେ ଚନ୍ଦ୍ର ଗ୍ରହ । ୪ । ମ ଯ ର ଲ ଯେହୁ
ବ ଶ ଶ ସ କାହୁଁ ଏ କଥା ବୁଝାଇ ମୋତେ କହୁବ । ହ ଶ ବେଲ
ଚନ୍ଦ୍ରଅଛି କେଉଁଠିର କହେ ବେ ଦ୍ୟନାଥ ବୁଝାଇ ଦୁଇ । ୫ ।

—୦—

ଜୟ ଜୟ ସବ ମଙ୍ଗଳା ଯୋଗୁଁ ସଙ୍ଗେ ଘେନି କରୁ ରୁ ଖେଳା ।
ଗୋ ମୋ ମାତ ଲଗାଇଣ ଅଛୁ ଚଳା ମୋ ଜନନୀ ଗୋ । ୧ ।
କୁଆ ଗଉଅରେ ବାସ ଦେଉଡ଼ି ହସ୍ତରେ ହେଉ ସନ୍ତୋଷ, ଗୋ
ପୂଜା ଦ୍ୟନ୍ତି ସବ ଦେଶ, ଜନନୀ ଗୋ । ୨ । ଗ୍ରାମେ ବସଇ ପଡ଼ିଲେ,
ପୂଜା ପାଇ ରକ୍ଷା କରୁ ତୁ ତଳେ ଗୋ । ଅବଳକାଳେ ଜାବିଲେ
ଜନନୀ ଗୋ । ୩ । ଧୂପ ଦାସ ଘୁଷୁ ଦେଇ ପିତୃର ଶୋଭିତ ଦ ସୀ
ଲଗାଇ ଗୋ । ଭଲ ମନ ଦେଉ କହୁ ଜନନୀ ଗୋ । ୪ । ସନ
କେରସ କେରସି ଗ୍ରାମରେ ରହୁ ଲଗାଉ ଦାସି ଗୋ । ଦପରଖଣ୍ଡ
ତୁ ଆସି ଜନନୀ ଗୋ । ୫ । ଏଡ଼େ ବଡ଼ ମାତା ଥାଉ ନିପତ୍ତି କାଳରେ
ନ ଶୁଣୁ ଅଛୁ ଗୋ ତୁମ୍ଭ ନାମଧରୀ ଜୀବନ୍ତ ତୁ ଜନନୀ ଗୋ । ୬ ।
ହରି ବୋଲି ହୁଲାହୁଲି । ଆନନ୍ଦରେ ନାଚୁ ଥାଉ ମାତଲ ଗୋ ।
ଗଲେ ଥାଏ ପୂଜମାଳୀ ଜନନୀ ଗୋ । ୭ । ମାଜଣା ପୂଜା ତୁ ପାଉ
ପୂଜା ପାଇ ତୁମ୍ଭ ମନରେ ରହୁ ଗୋ । ଏମନ୍ତ ଆଣି ତୁ ଦେଉ
ଜନନୀ ଗୋ । ୮ । ଭାବଣ କଷ୍ଟେ ବସିଲୁ ମନ୍ତ୍ରରେ ବସିଣ ହରିଷ
ହେଲୁ ଗୋ । ବଇଦା ଦୁଃଖ ନ ନେଲୁ ଜନନୀ ଗୋ । ୯ ।

—୦—

ଜୟ ବଳଦେବ ଦେବ ଦେବ ମାଧବ । ମୋ ଦୁଃଖ ନ ମଲ
ବାହୁବି । ଶରଥ ଯୁଦ୍ଧରେ ବୁରୁଜ ସଙ୍ଗରେ ସାହା ହୋଇଥିଲ
ଯାଇବି । ହେ ହରି । ଘୋଷା ।

ପରବସାବନ । ହେ ଦୁଃଖ ନାଶନ ଜାବିଲେ ନ ଶୁଣ ବାହୁବି ।
ହୀନୁଲ ଧାରଣ ଅରତ ତାରଣ ଲୋଭର ବଞ୍ଚେ ଶୁଣବି । ୧ । ବେ
କୁଣ୍ଡ ପୂରରେ ଦ୍ଵାରପାଳ ହେଲ । ରେବତୀ ସଙ୍ଗେ ଘେନି ବ ।

ଦ୍ଵାପର ଯୁଗରେ ବାହୁଙ୍ଗ ସଙ୍ଗରେ, ଯାଇଥିଲ ପଦ୍ମ ତୋଳି କି । ୨ ।
 ବାଲ୍ୟ ହୃଦରେ, ବାଳାଙ୍ଗ ମର୍ଦ୍ଦଳ, ଗାରଜ ପଦ ରଞ୍ଜିତ କି ।
 ବାହୁଙ୍ଗ ଭରଣେ, ବାଳା ଯେ ତଂପ୍ତଲେ ଖୋଜଣ ମାଇଲ
 ତାଳାକି । ୩ । ଭ୍ରାମ ଜଗନ୍ନାଥ, ବଳବତ୍ତ ଗୋବିନ୍ଦ, ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅସ୍ତ୍ରନ୍ତ
 ରହୁକି । ଦୁମ୍ଭ ପାଦେ ଧ୍ୟାୟୁ ସେବା ବରୁଥାନ୍ତୁ ଜୀବ ପତି ପାଉ-
 ଥାନ୍ତୁ କି । ୪ । ଭାବି ଦେବ୍ୟ ନାଥ ପ୍ରଭୁ ପାଦେ ଚିତ୍ତ ଚିତ୍ତେ
 ଅସ୍ତେ ବରୁଥାଇ ଦି । ସାଧୁ ଜଣେ ଥିଲ ତୋ ନାମ ଭଜିଲ
 ଦେଉଳ ତୋଳାଇ ଦେଲ କି । ୫ ।

ସତ ସଙ୍ଗେ ସତ ଭାଷଣ । ସୁଜ୍ଞାନରେ ଗୁଣ । ଗୋଷା ।

ନାଉଦ ଦିନେ ଗଲେ ସେ କେ ଲାଗେ ବିନେ ବଲେ । ପାଦା
 ଅଗେ ମିଳିଲେ । ପରଦିନେ ଗୁପ୍ତଜ୍ଞାନ । ୧ । ପାଦା ଚାହା ଶୁଣିଣ
 ମନରେ ହେଲେ ମଉନ । ଶିବ ବନରୁ ଆସିଣ । ପାଦା ମୁଖ
 ମଳଣି । ପରଦିନେ ହିଲେତନ ବିପା ଗୋ ଭରଷ ମନ । କହ
 କହ ଗୋ ସଜନୀ ମୋତେ । ମନୁ ଫେରିଣି ତୋ ମାନ । ୨ । ପାଦା
 ହୋଇଲେ ହର । ମୁଣ୍ଡମାଳା ତୋ ଗଳାର । ବିପା ବହୁଅଛ
 ହର । ଫେରି କୁହ ମୋ ଅଗେଣ । ଉତ୍ତର ବୋଇଲେ ସହୀ । ତୋ
 ଅଗେ କହୁଦି ମୁହଁ । ମନରେ ନ କର ମାନ । କର ଦୁହ୍ନ ଗୋ
 ଶୋଭନ । ୩ । ଗୁପ୍ତରେ କହୁଦି ମୁହଁ । ନ କହୁରୁ ବାହୁ ଦୁହ୍ନ ।
 ଗୀତେ ଦେବ୍ୟନାଥ କହ । ହର ପାଦରେ ଶରଣ ।

ଅନ ବ୍ରଜବିଜ ମୋହନ । ବଂସି ବସାଉଛୁ ବନରେ । ବହୁ
 ସ୍ଵନ ଶୁଣି ହୃଦ ହୋଏ ହାଣୀ । ଗ୍ରାଣ ନ ରହୁଛୁ ଦେହ ରେ । ୧ ।
 ଶୂଳ ସଖୀ ସିବା, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଦେଖିବା । ଦେଖିବା ଯମୁନା କୂଳରେ ।
 ବଦମ୍ଭ ମୂଳରେ, ଯମୁନା କୂଳରେ । ପ୍ରବ ଲଗାଇବା ସେଠାରେ)
 ସବ ଗୋଷ ଗୋର, ବନେ ଗଲେ ଚହୁ । ଦେହୁ ନ ରହୁଲେ

ସୁହରେ । ଗାରି ବେ ଦୁହନ । ବେ ଦସ ମନ୍ତ୍ରନ । ବାଳକ ପକାର
 କଲରେ । * । ନୟନେ କଳ୍ପଳ । ଛନ୍ଦି ସ୍ବାମୀ କୂଳ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନ
 ରଖିଲେ କେହୁ ରେ । ସ୍ବାମୀ ସେ କାହାର । ଓଗାଲେ ଅଗର ।
 ବେ ବାହେ ଗନ୍ଧିବ୍ କରରେ । * । ସବେ ଗୋପୀ ମୀଳି ବୁଝବନେ
 ଭଳି । କେଳି ଅରମ୍ଭିଲେ ବନରେ । ବୈଦ୍ୟନାଥ ବୋଲେ, ସବେ
 ଗୋପୀ ଗଲେ । ମିଳିଲେ ସେ ସାହା ସୁରରେ । * ।

= ● =

ଜଗତ ନାଥ ଜଗନ୍ନାଥ ବାରେ କୃପାକର ମୋହଠାରେ ।
 ତୁମ୍ଭ ନାମ ଭାବ ଭାବ ମୁହଁ ତର ରଖିଅଛୁ ପଦ ପାଦରେ । ପଦ ।
 ତୁମ୍ଭ ନାମ ଭାବ ବଜ୍ରଦାଣ୍ଡ ଗଲ ସେ ରେଣୁ ମାଲଲ ମସ୍ତକରେ ।
 ସିଂହଦ୍ବାରେ ଯାଇଁ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲ ବାଡ଼ି ପଡ଼ିଅଛୁ ସେଠାବରେ ॥
 ବାଇସି ପାବକ୍ଷ ନିକା ଯାଏ ଭାବ କୈବଲ୍ୟ ବୁଝନ୍ତୁ ସୁର ନରେ ।
 ଟଙ୍କ ଡୋରାଣିରେ ମନ ଡୋର କହି ଛସ୍ତ ପୋଛନ୍ତି ସେ ମସ୍ତକରେ ॥
 ସ୍ବେଦିଣୀ ବୃଣ୍ତରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲ କାକ ପଡ଼ି ଚର୍ଚ୍ଚିକ ସେଠାରେ
 ଗଜକନ୍ଦ ମାଡ଼ି ବ୍ୟାଘ୍ର ବସିଅଛୁ ଗରୁଡ଼ ଖୁମ୍ବ ସେ ତଥୁପରେ । * ।
 ବଲ୍ଲବଟ ମୂଳେ ମହୋଦସ କୂଳେ ନିଜେ କହିଅଛୁ ବଡ଼ଦେଉଳେ ।
 ତୁମ୍ଭ ନାମ ସେନ ବୈଦ୍ୟ ଅରକ୍ଷିତ ଭାଣ୍ଡି ଯାନ୍ତିଅଛୁ ବକସାଗରେ ॥

କହେ ମନ ଭରତନ ଭଜ ତୁ ହରି ।

ବୃଷଭ ବାଦି ପାରିଲେ ଭବରୁ ହେବୁ ପାରି । ଗୋଷା ।

କ୍ଷିନନାଳ ଚଟ ଗଅ ସେ ବୁଲୁ ଛାଟ । ଘନଶ୍ୟାମକୁ ରାବଣ ହାଟେ
 ହୁଅ ଦେପାରି । ୧ । ଶଅ ସେ ଇରଜନ ଚାତରେ କର ଧାନ ।
 ତ୍ର ଛପନାଷରକୁ ରାବଣ ହୋଅ ପାରି । ୨ । ଯ ଜଗବନ୍ଧୁ ନାମ ହେ
 ଝରୁଛି ଲବଣ । ଶତେ ଦୁଷ୍ଟ କର ପାନ ଭବରୁ ହେବୁ ପାରି । ୩ ।
 ନ ଅଟେ ସେ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଟ ଟୋପରେ ତୁ ବେଟି ୩ ଠିକେ ବେଟେ
 ବୈଦ୍ୟ ଛବି ଅଗ ପକାଅ ସଂହାରି । ୪ ।

ମନରେ କର ରଜନ । ଗୁରୁପାଦେ ଲଗା ଧ୍ୟାନ । ମୁରୁଦ
ସେକିଲେ ତୁମ୍ଭ । ପାଇବୁ ପରମ ଜ୍ଞାନ । ଘୋଷା ।

ପରମ ସଙ୍ଗରେ ଜୀବ କରୁଥୁ ନିତ୍ୟ ଭାବ । ପବନକୁ ସ୍ଥିତ
କର ହିତ ହେବ ଏକାବନ । ୨ । ଗୁରୁ ଉପଦେଶ ଶେନ ନିଷ୍ଠେ
ହେବ ତୋ ଚେତନ । ପରମକୁ ଭାବି ତୁମ୍ଭ । ବ୍ରହ୍ମକୁ ତୁ ହୃଦେ
ଚିନ୍ତ । ୩ । ସବଳ ଜୀବ ସମାନ । ବାଦମନ ହୃଦେ ଚିନ୍ତ । ଭାବି
ବୈଦ୍ୟନାଥ ବୋଲେ । ହେବୁ ସେ ତୁମ୍ଭ କାରଣ । ୪ ।

ବିଭାବି ପାହୁଲ ଏଥର କେ ପ୍ରାଣେଶ୍ୱର । ଘୋଷା ।

ଉଠ ଉଠ ପ୍ରାଣେଶ୍ୱର । ନିଶି ପାହୁଲ ଏଥର । କୁକୁଟ ଡାକ
ପରଶର ହେ । ୧ । କାକ କୋକିଳର ସ୍ବନ । ଡାହୁକ ଚରେ ଗର୍ଜନ ।
ଶଙ୍କରାଳେ ଦେବତା ଭାବ ହେ । ୨ । ଗୋପାଳ ପୋଏ ଗଲେ ।
ଗୋରେ ଶ୍ଵେତାୟ ମିଳିଲେ । କହେ କହେ ଦେନିଶ ବୃଷ ଭାବ ହେ ।
ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖା ଗୋଷ୍ଠି ଅସି । ପର୍ବତକ ଶେଷ ନିଶି । ଦେଖିଲେ କହି-
ହରବର ହେ । ୩ । କହେ ବୈଦ୍ୟନାଥ ଶୁଭ । ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀଙ୍କ କର
ଉଠ ନାଥ ମୁଖେ ଦିଅ ନିର ହେ । ୪ ।

ନମଇଁ ନୃସିଂହ ଶରଣ । ସେ ନାରାୟଣ । ଶଙ୍ଖରବ୍ଧ ଭାବିଲେ
ସେ ପାଇବ ସେ କାରଣ । ଘୋଷା ।

ଅରୁପରେ ଗୁପ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ର । ଭାଗବତ ନାମ ବନ୍ଧୁ । ଦେବତାୟେ
ନ ପାବନ୍ତ ବାହାର ମାୟା ଜାଣ । ୧ । ବାବରୁ ସେ ଭାଗବତ ।
ବାବି ହୁଅ ସେ ମୁକତ । ଭାବିଲେ ସେ ଭଗବାନ ପାଇବ ସେ
କାରଣ । ୨ । ଭଗବାନ ନାମ ସାର । ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନକୁ ବାହାର । ବ୍ରହ୍ମା
ବିଷ୍ଣୁ ଶିବ ଇନ୍ଦ୍ର ହୋଇଲେ ଉତ୍ତମନ । ୩ । ବ୍ରହ୍ମା ସମ୍ବନ୍ଧେ
ସପାର ବିଷ୍ଣୁ ପାଲି ମହାବାର । ଶିବ ଇନ୍ଦ୍ର ବିଶ୍ଵେସେ କଲେ ଉତ୍ତମ
ଯୋଗଧାନ । ୪ । କହଇ ସେ ବୈଦ୍ୟନାଥ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ବରଣେ ଚର ।
ନ ଘେନ ସେ ମୋର ଦୋଷ । ଶ୍ରୀଗୁରୁଙ୍କ ପାଦେ ଧ୍ୟାନ । ୫ ।

ଭଜ ମନ ହେ ଭଜ ଅବନା ଅକ୍ଷର । ଅବନା ଭଜିଲେ ଅରୁପ
ଦେଖିବୁ । ଅନାମରେ ମନ କର ତୁ ସ୍ଥିର । ଘୋଷା ।
ଅରୁପ ମନ୍ତରେ ରୁପ ତୁ ଦେଖିବୁ । ଧ୍ୟାନକୁ ରଖିଲେ ତାଙ୍କ ପଦ୍ମର ।
ମନ ସ୍ଥିରକର ଧର ଏକାକ୍ଷର । ଦୟା ସେ କହିବେ ସେ ଶରଣାର ॥
ଏକରୁ ସେ ଦୁଇ ଶୀଘ୍ର ଡାହାଣ । ସତ ରଜ ଜମ ଜାଣ । ସତରୁ
ସଂସାର ଶ୍ରୀ ସେ ଶରଣାର । ହେଲେ ଦ୍ରୁଘା ଶିଷୁ ଯେ ମହେଶ୍ୱର ।
କ୍ରୀଡ଼ିଟ ସକ୍ଷରେ ପୁମନର ଦ୍ୱାର । ଚକ୍ର ବହେ ଲକ୍ଷ୍ମୀଧାର । ସେ
ଧାରକୁ ଭଜ ପାଇବୁ ଆହାର । ସେ ସ୍ଥାନରେ ବାଜେ କବଚ
ହର । ୩ । ହରର ସେ ସ୍ଥାନ ଶୋଳ ଶର ଜାଣ । ଶୀଘ୍ର ରହୁଛୁ
ତାଙ୍କ ସଜର । ଶୀଘ୍ରକୁ ଭଜ ଶୁଭ ଜମ ରଜ । ତୁ ତରୁ ଶତ୍ରୁ
ବୈରୁଣ ପୁର । ୪ । ଅମଳ ପୁରରେ ଶ୍ରୀଗୁରୁଙ୍କ ସ୍ଥାନ । ସରଣ
ପଣ ଯା ତାଙ୍କ ପାଦରେ । ଭାବ ବୈଦ୍ୟନାଥ ସେବ ଅନୁଗତ
ଶ୍ରୀଗୁରୁଙ୍କ ପାଦେ ଶରଣ ଭାର । ୫ ।

= ୦ =

କହେ ମନ ଭଜନ କୃଷ୍ଣ ପାଦେ ଲଗା ଧ୍ୟାନ । କରୁଣା କର
ନାଥଙ୍କ । କରୁଥାଇ ଶତେ ଧ୍ୟାନ । ୧ । ଶଠିଥିଲେ ଗୁରୁପାଦେ
ଶଶେ ନପତେ ପ୍ରମାଦ । ଶଠାଙ୍କ ଧର ନାଥଙ୍କ ଶ୍ରୀନାଥେ ଧର
ମନ । ୨ । ଗୁରୁ ଗୋବିନ୍ଦଙ୍କ ନାମ ଗୁଣ୍ଡାରେ କର ଭଜନ । ଗୁରୁ
କୃପା କଲେ ତୁମ୍ଭ ଗୁପ୍ତରେ ରଖିବୁ ଧନ । ୩ । ଘନବାଲେ
ଘନ ରୁପ ଘଟଣ ଦଶେ ସୁରୁଷ । ଘମତ ଲୋଚନ କହି ଘଟରେ କର
ଦର୍ଶନ । ୪ । ଉର୍ମି ଧୂମ ଯୋଗ ଜାଳା ଉଇଁଛି ଚନ୍ଦ୍ର ବଳା । ଉର୍ମି
ମୁଖେ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଇ , ଉପରକୁ ଲଗା ଧ୍ୟାନ । ୫ । ଚନ୍ଦ୍ରଧରଙ୍କ
ଆହ୍ୱାନ, ଶୁଭପୁଣ ତା ଆଶ୍ରମ । ତାହେ କହି ଦୁର୍ଦ୍ଦାଧାନ । ଚନ୍ଦ୍ରଶକୁ
ଲଗା ମନ । ୬ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପରେ ବାସ, ଶ୍ରବଣେ ନିଜେ ଦେବସ ।
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କର ରୁପ ଧ୍ୟାନ । ଶ୍ରବଣେ ହେବ ଭେଦନ । ୭ । ଜଗନ୍ନାଥ
ଜଗନ୍ନାଥ । ଯଶୋଦାଙ୍କର ସେ ପୁତ୍ର । ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଯହେ କର

ଆନ । ୮ । ଶ୍ରୀମିତେ ନ ପତ ଚୁଷ୍ଟ । ଶ୍ରୀନିନାଲେ ଧର ଯାଉ ।
 ହରମୁଖେ ବସି ଚୁଷ୍ଟ । ହର କର ଚୁଷ୍ଟ ପାନ ॥ ଭରଣଜନ ନାଥ
 ଭରଣରେ ବଜି ତାଙ୍କୁ । ଭବ୍ୟବେଦୁ ଆନକର । ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପାଇବୁ
 ବହନ । ଟୋପ ରଞ୍ଜିତ ମଧର । ଟେର ଭରରେ ଧର । ଟାକିଣ
 ତୁ ଲମ୍ବ କର । ଟେକିବେ ସେ ଭଗବାନ । ୧୦ । ଠାକୁର ନନ୍ଦଙ୍କ
 ପୁତ । ଠେଣ ହେଲେ ଗୋପେ ଘୋର । ଠିକେ କିନ୍ତେ ବନ୍ଦ୍ୟନାଥ ।
 ଠାକୁରଙ୍କ ପାଦେ ଆନ । ୧୧ ।

ଦେଖ ସଖୀ ଆଜ ଦଶୁଅଛି ତେଜ । ଦକ୍ଷ ମୁନରେ ବସିଛି ।
 ପୟର ନୟର କୃଷ୍ଣରେ ଘୁଙ୍ଗୁରୁ । ଦୁର୍ଗାଦେବୀ ହୋଇ ବାଜୁଛି ॥
 ପୀତବସ୍ତ୍ର ଖଡ଼ ପିନ୍ଧିଛି ଆଶୁଡ଼ । ନେତ ଆଦରଣ ହୋଇଛି ।
 ମସ୍ତକରେ ମଣି । ଦଶେ କେତେ ଠାଣି । ମୟୁର ଚୁଲକୁ ଖୋସିଛି ॥
 ଦେଖ ମେଘମାଳ । ବନ୍ଦୁ ପ୍ରବଳ । ଆକାଶ ହେଉକି ପଡ଼ୁଛି ।
 ଘନକାଳେ ଘନ ବେତେ ଶୋଭାବନ । ଗପଳା ସଜରେ ଖେଳୁଛି ।
 ୧୨ । ଏବୁପକୁ ଦେଖି ମନେ ମୋର ପୁଣି । ମଦନ ବାଣ ହ
 କିହୁଛି । ମାରସରେ ମଣି ଯାଉଛି ମୁଁ ସବି । ଜାତିକୁଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ
 ହେଉଛି । ୧୩ । ସତେ କିଏ ଧନ ରଖିବେ ଜୀବନ । କଳଙ୍କ ଘୋଷ
 ଦେବକି । ନଶକ ଜାଳାତ । ଅତି ଅଲୋକିତ । ଦୁଃଖି ବେଦ୍ୟନାଥ
 ବାଜୁଛି । ୧୪ ।

—୦—

ଜୟ ସନାତନ ହେ । ଅନାଦି ବ୍ରହ୍ମ ଲିଖାନ । ପରାତ ପାବନ ହେ
 ଦୁଃଖ ନାଶନ ଦୁଃଖୀ ଲୋକଙ୍କର ଧନ । ଘୋଷା ।

ମନ୍ଦର ଧରଣ ଶ୍ରୀରାମେନ୍ଦ୍ର ମନ୍ତ୍ରନ ବାସୁଙ୍କ ରମ୍ଭ କହିଣ ।
 ମୋହନା ବେଶେଣ ଅମୃତ ପଣଣ ଅପୁର କଲ ଲିଖନ । ୧ ।
 ରାମ ଅବତାରେ ଅଯୋଧ୍ୟା ନଗରେ ଦଶରଥଙ୍କ ନନ୍ଦନ ।
 ବନବାସ କଲ ସୀତା ସଙ୍ଗେ ନେଲ ବଧଲ ଲଙ୍କା-ରାବଣ । ୨ ।

- ପ୍ରଜ୍ଞାଳତ ହଲେ ପ୍ରମେ ଦିନେ କଲ ହରଣ୍ୟ କଲ ନିଧନ ।
ଭାରତ ଯୁଦ୍ଧରେ ପାଣ୍ଡବ ସଙ୍ଗରେ ବଧଲ ଯେ କୁହୁ ସୈନ୍ୟ । ୩
ଅବନ୍ତ ନଗରେ ରୁଷିଙ୍କ ମଠରେ ବିଦ୍ୟାକଲ ବି ପଠନ ।
କାଳ ପୁରେ କାଳ ହେଲ ଆତ୍ମାମୁଳ ଗୁରୁପୁତ୍ର ଦେଲ ଦାନ । ୪
ପଞ୍ଚାଳୀ ଆରତ ଗୁଣିଲ ଅର୍ଘ୍ୟ ଚ ବସୁ ଦେଲ ଚତୁର୍ଥ ।
ବଳଦ ଅର୍ଜୁନ ଶରୁଅଛୁ ମୁତ ଦୟାକର ନାରାୟଣ । ୫ ।

ନରହରି ହେ ଅନାଦି ବ୍ରହ୍ମ ହରି ।

- ଦେଖ ପାରଦାର ଏ ରବିସଂସାର ପାରି କର ତପିଧାର । ଘୋଷା ।
ବାହରେ ଯେ କର ପାରିକଲ ହରି ହରିକ ଦେଲି ତୁଙ୍ଗାରି ।
ହରିକ ପେଶଣ ନନ୍ଦକୁ ନାଶିଲ ବ୍ୟାଧକୁ ଦେଲ ସଂହାର ହେ । ୧ ।
ପାର୍ଥ ହରି ଯୁଦ୍ଧ ବଡ଼ପୁ ପ୍ରମାଦ ନାଚିଥିଲୁ ଚିହ୍ନବାରି ।
ମାନରୂପ ଧରି ଦିନେ କଲ ହରି ପାର୍ଥବମାନ ଉଦ୍ଧାରି ହେ । ୨ ।
ମାରବଣ ରୁଷି ସାହୁଥିଲେ ଗାଣି ରଣିଲ କର ପ୍ରସାରି ।
ଖାଣ୍ଡେବର ବନ ଦସଲ ଅର୍ଜୁନ ରକ୍ଷା କଲ ବଶୀଧାରି ହେ । ୩ ।
ଗରୁଡ଼ ଆଚଳ ଗୁଣିଲ ରଥୀଙ୍ଗ ରକ୍ଷାକଲ କରେ ଧରି ।
ବଳଦ ଅର୍ଜୁନ ଶରୁଅଛୁ ଚିତ୍ତ ଲବୁ ପାରିକର ହରି । ୪ ।

ନାଟ୍ୟ ନାଟ୍ୟ ଚ, ହମଚକ୍ର ପରି ନଗେ ସାମନ୍ତ ।

- ପ୍ରସନ୍ନପରେ ଯେ ବିରଜା ରଣିଲେ ଦୁଷ୍ଟକୁ ସେ ନାଶ କଲେତ । ପଦ
ପିତା ସତ୍ୟପାଳ ବନବାସ କଲେ ପଞ୍ଚବଟୀରେ ରହଲେତ ।
ଦଶଶିର ନାଶି ବିରଜା ରଣିଲେ ବିଭୀଷଣେ ରଜ୍ୟ ଦେଲେ ତ । ୧ ।
ପ୍ରଥମ ବନ୍ଧୁସେ ତାଡ଼ିଲା ବଧଲେ ଅବଲ୍ୟାକୁ ମୁକୁ ଦେଲେତ ।
ଜନେକ ପୁରରେ ଶବଧନୁ ଗାଙ୍ଗି ବଳଦେବୀ ବିଦା ହେଲେତ । ୨ ।
ଦାସର-ପୁରରେ କଥା ଅବତାରେ ବଂସକୁ ସେ ନାଶ କଲେତ ।
କାଳନ୍ଦୀ ହୃଦରେ କାଳୀଙ୍କ ମନ୍ଦରେ ଲକ୍ଷେଶ୍ଵର ପଦ ଦେଲେ ତ ।

ପ୍ରଥମ କଳରେ ନିଶାୟା କବରେ ମୌରୀ ନାମ ବସୁଲେ ।
 ଦ୍ଵିତୀୟ କଳରେ ବୌଦ୍ଧ ଅବତାରେ ବଜ୍ର ଦେଉଲେ ରହୁଲେ ।
 ତୃତୀୟ ମତ୍ସ୍ୟାୟା ଦେବା ଉପମା ପଞ୍ଚବୋଧି ମୀମା ତତ୍ତ୍ଵେ । କହେ
 ଦୈତ୍ୟନାଥ ସେହି ଅନ୍ତର୍ଗତ ଜଗବନ୍ଧୁ ପାଦେ ଆଇତ । ୩ ।

—୦—

ଚନ୍ଦ୍ରାମଣି ହେ, ତିତ୍ତେ ଦୟାକର ମୋତେ ।
 ଚନ୍ଦ୍ରାଚିତ୍ତେ ଅନୁଗ୍ରହେ ଦୟାଧର ବୃନ୍ଦଗରେ । ପଦ ।
 ପ୍ରଜ୍ଞାଦ ଦେବାବାର ଚନ୍ଦ୍ରା କଲ ତୋ ପୟର
 ହରରେ ତାରପଥର ବସାଇଲେ ଅରମ୍ଭରେ । ୧ ।
 ବନେ ଚନ୍ଦ୍ରଲ ମୁଗଣୀ ରଖିଲ ହେ ଚନ୍ଦ୍ରପାଣି
 ବ୍ୟାଧକୁ ବଧୁଲ ହେଲେ ବଞ୍ଚାଇଲେ ତାର ସୁତେ । ୨ ।
 ବାରଣ ଚନ୍ଦ୍ରା ବିକଳ ଗୁଣିଲ ହେ ଅଦମ୍ଭଲ
 ପେଶି ତହିଁ ନାହିଁ ନାହିଁ କାହିଁ ରଖିଲ ଜଗତେ । ୩ ।
 ରଘୁଅର୍ଜୁନ ରାବଣ ଦୟାକର ତବା ତୋଳା
 ଦଣ୍ଡ ବଳରୁ ଶାନ୍ତିଲ ପଣି ଦେଲ ତାର ସତେ । ୪ ।
 ତ୍ରୈପଦୀ ଆତର ବାଲେ କୋଟି ବସୁ ଦେଲ ହେଲେ
 ଦୈତ୍ୟନାଥ ଶୁଦ୍ଧ ବୋଲେ ଦୟାକର ହୃଦ ଗରେ । ୫ ।

—୦—

ତମ୍ଭରୁ ଶୋଳ ଅକ୍ଷର ଶୋଳବର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ ତାର ।
 ଶେଷ ପାଦ ଲୋଚନରେ ବର୍ଣ୍ଣ ଅଟଇ ତାହାର । ପଦ ।
 ତାହାଣୀ ଫେଡ଼ି ଗୁହ୍ୟଲେ ଅରୁଣ ଦେଖିବୁ ଭଲେ
 ଶୀଘ୍ରକୁ ଛାଡ଼ି ଦେବି ତହିଁ ପାଶ ମନ କର । ୧ ।
 ଦେବତା ଦେଇଲେ ଆଉ ଆନରଣ ମନ କର
 ଚରଣେ ଚରଣେ ପଦ୍ମପଦ ଆଶ୍ରୟ କର । ୨ ।
 ପୂଜାବଳେ ପାରି ବାସ ବାରେ ବାରିବେ ଶୋଷ
 ରହେଲେ ହୋଇବ ପାଣି ଶୁଦ୍ଧ ରଖେ ଦୈତ୍ୟ ଛାର । ୩ ।

ବାଇମନ ଗୁରୁ ବଚନ ଶେନ । ଗୁରୁ ଅଜ୍ଞା ମାରିଲେତ ହେବ
ବେଚନ । ଘୋଷା ।

ମଣି ମୃତ୍ୟୁବେ ଚଳ । ଯ ଅଟେ ସେ ଜୀବନ ।

ର ସ୍ଵଧିକା ନାମ ବୁଝ ସଙ୍ଗେ । ୧ ।

ଲଥ ଯେ ଲମ୍ବୁଷ ବଢ଼ିନାଲେ ବେହାର ।

ଶିବ ମୁନା ତଟେ ଲଗାଅ ଖାନ । ୨ ।

ଶ ସି ବ. ଅଟେ ଚନ୍ଦ୍ର ଶିବମୁନାରେ ରହ ।

ହରଣୀରେ ଗଜା ହୁଅପଡ଼ଣ । ୩ ।

କ୍ଷଣେ ବସି ନାମକୁ ଭଜଗୁରୁ ବୁଝକୁ

ଭାବି ବୈଦ୍ୟନାଥ ଶାସୁରୁ ବୁଝ । ୪ ।

ମଧୁହନ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହାଟରେ ଯାଇ ମିଳଇ ।

ଗୋରୁ ହାଟରେ ଖୋଜଇ ଗାଈ ସଦୃଶ ନ ପାଇ । ଘୋଷା ।

ପାନ ସୁପାରି କିଣିଣ ଗଞ୍ଜାଇ କିଣିଲୁ ପୁଣ । ତେଲ ହାଟରେ

ମିଳଇ ତେଲିବି ତେଲ ମାଗଇ । ୧ । କାନପାତ ଦିଅବଇ ତେଲ

ମ. ଗୋ ପାଇ କର । ତେଲମନେ କରଣିଲୁ ପଗଲା ଦିଅ ଅଟଇ । ୨ ।

ଏହାକୁ ବୁଲଇ ଦେବ ପରକାଟି ମୁହଁ ନେବ । ଏମନ୍ତେ ମନେ

କରଣି ତେଲ ମାସି ଦେଲ ଚନ୍ଦ୍ର । ୩ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ବାରିରେ ଦେଲ

ଦେଲ ଦୁଇ ଚଳଗଲ । କିନ୍ତୁ ଦୁଇ ଗଲ ଚଳ ତେଲ ଦେଖେତେଲ

ନାହିଁ । ୪ । ଦେଖି ବୁଢ଼ା ମୁକ୍ତିଗଲ ଭାନହାରିଣ ପଡ଼ଇ । ହାଟ

ଲେବେ ଆଦି ଚନ୍ଦ୍ର ବୁଢ଼ାକୁ ଚୋଳି ଧରଇ । ୫ । ବୁଢ଼ା ପାଇଣ

କେତନ ସମସ୍ତେ ବୋଲେ ବଚନ । ବୁଢ଼ା ବୋଲେ ଶୁଣ ଲଇ ବାହୁଁ

ସେ ଦିଅ ମିଳଇ । ୬ । ତେଲ ନଳିଏ ସେ କେଲ ପରକାଟି ମୋତେ

ଦେଲ । ଏକଣି ଗଲବ ଚଳ ଦେଖିଲବ ତେଲ ନାହିଁ । ୭ । ଶୁଣି

ହାଟ ଲେବେ ଗଲେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଗେ ମିଳିଲେ । ବୋଲେ ଦିଅ ଶୁଣ

ବୁଝ ତେଲ ଉଣା ଅଛୁ ହୋଇ ॥ ଦେବୁ ରରଣା କଣିଣ ସେବ

ଗଲ ହେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ! ଚନ୍ଦ୍ର-ବିପ୍ର ଫେରିଗଲା ଘଣ୍ଟରେ ତେଲ ଚାଲଇ ।
ବେଶିଣ ବୁଢ଼ା ଆନନ୍ଦ ମୁଖ ତା ପୃଷ୍ଠିମିଶ୍ରିତ । ଗୀତେ ବୈଦ୍ୟନୀଥ
କହେ ସିନାଥ ପାଦେ ସରଣ । ୧୦ ।

— ୧୦ —

ଅହେ ସିନାଥ ଫେଡ଼ ମୋ ଆରତ । ଜଣାଣ କରୁଛୁ ମୁହଁ ।
ମୋପଦ ସେ ଦୁଃଖି ମସାରେ ନ ବେଶି । ମୋଅର୍ତ୍ତ ଶୁଣ ଗୋଷା ।
ଘୋଷା ।

ଜଗତ ଠାକୁର କଟକ ମୋତାର କରୁଅଛୁ ବାହୁପାଇଁ ।
ଅଗ୍ରଣୀରେ ପୁଅ ପାଇଥିଲି ମୁଁ ତ । ଶୀର ବିନା ହତ୍ୟା ହୋଇ । ୧ ।
ଦୁର୍ଗୁ ଅଛଇ ପାଇଁ ମେଲା କିଏ ଦେଲା ବଢ଼ା କାହୁଁରେ ଜଳଇ ।
ସିନାଥ ବୋଲଇ, ବିପ୍ର ଶୁଣ ଦୁହ । ଚୋପାରେ ଗାମୁଛ ରହ । ୨ ।
କାହୁଁ ବୋଲେ ଶୁଣ ଦୁଃଖି ସେ ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଗାମୁଛ ମାଟି ବଦଳ ।
ଗାର ଗୋର ନେଲା, ଗାମୁଛ ଜଳିଲା, କୁହୁମ୍ ଉପାସେ ରହ । ୩ ।
କୁହୁମ୍ ଜଞ୍ଜାଳ ମୋତେ ହେଲା ବାଳ, ଚକ୍ରାବତ ଶବ୍ଦଗ୍ରାସୀ ।
ସିନାଥ ବୋଲଇ ବିପ୍ର ଶୁଣ ଦୁହ କୁହୁମ୍ ସୁସ୍ତରେ ହେ । ୪ ।
ଧନସ୍ତ୍ର ମିଳିବ ସମ୍ପଦ ହୋଇବ, ବିପ୍ର ମେଲା ଦେଉ ଦୁହ । ମେଲା
କିପକେଲା ବିପ୍ର ଘରେ ଗଲା । ଏ ଗୀତେ ବରଦ କହ । ୫ ।

— ୧୧ —

ଅହେ ଚନ୍ଦ୍ରଧର ବୀରହୁ ଶକର । ଦୁଃଖ ଜଣାଉଛୁ ମୁହଁ ।
ଗୋଅଣ ମଞ୍ଜୁଳ, ବାହାନ ପୁଷ୍ପରେ । ଦରଜ କହିଣ ରହ । ଘୋଷା ।
ପରଚପାବନ ହିଁଲୁ ଧାରଣ, କଥାତା ନାମ ବୋଲଇ ।
ଦଶଶିର ନାଶି ସ୍ବସ୍ନାନ ତେ ବାଣୀ, ମୁଖରେ ବେଦ ଜହ୍ନାଇ । ୧ ।
ମୋର ଅର୍ତ୍ତ ଶୁଣ ପାଦପା ରମଣ, ଜଗତ ସର୍ଜନା ସାଇ ।
ପୁଅ ମୋର ହତ ଦେଉଛି ସିନାଥ, ସଦା ଦୋଷ ମୁଁ ମାଗଇ । ୨ ।
ନ ଜାଣିଣ ମୁହଁ, ଦୈବ କହିଛଇ, ଦୟାକର ପୃଷ୍ଠିଦେଶୀ ।
ଜୀବକାଳ ଦେଉ ପୁତ୍ରକୁ ଦେଖାଅ, ପଞ୍ଚମେଲା ଦେବୀ ମୁହଁ । ୩ ।

ସ୍ବାକାର ଅରତ ଶୁଣିଣ ସିନାଥ, ବିଶ୍ବର କଲେ ଗୋସାଇଁ ।
 ନଦୀକୂଳେ ଗଲେ ସୁସ୍ଥାନେ ମିଳିଲେ, ପୁଅ ଜୀବଦାନ ଦେଇ । ୪ ।
 ମାରିଲେ ମେ ମେଲା, ଉଠି ରାଜବଳା, ଅପଣା ବୁଢ଼କୁ ଯାଇ ।
 ବେଢ଼ ଦେବଦାସର ରାଜାଙ୍କ ମନ୍ଦିର, ମେଲା ଉପବିକାର । ୫ ।

ଧନୀ ସୌଦାଗର ସେ ନାବ ଚଳାଏ ଦୃଢ଼ଥର । ନାବକୁ ନେଇଣ
 କୁଳରେ ଖଟାଇ । ମେଲା ଶୁଣି ଗଲା ଚରପର । । ଦୋଷୀ ।
 ସବୁ ଲୋକେ ବସି ମେଲାଠାର । ମେଲା କହୁ କହି ଅନନ୍ଦର ।
 ଧନୀ ସୌଦାଗର ତହିଁ ସେ ମିଳିଲା ଶୁଣି ମନ ବଡ଼ ଶୁଣି ତାର । ୧ ।
 ଏ କି ମେଲା ମୋତେ କହୁ କଥା କେଉଁ ଦେବତା ସେ କେଉଁ
 କଥା । ଶୁଣିବା ଶ୍ରୀଧା ମନରେ ମୋହର । କହୁ କଥା ତୁମ୍ଭେ
 ଶ୍ରୀମୁଖର । ୨ । ସବେ ବୋଲେ ଧନୀ ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣ । କହୁ ମେଲାର
 ସେ ବିଧାନ । ରାଜାର ପୁଅକୁ ତସବ ଡ଼ାସିଲା । ବନ୍ଦି ଦେଉଥିଲା
 ସୁସ୍ଥାନର । ୩ । ସିନାଥ ତାରୁ ଦୟା କଲେ ମୃତ ବାଳକକୁ ବଞ୍ଚା-
 ରଲେ । ଅମ୍ଭେ ସବେ ମିଳି ମେଲା ରାଜାଣୀ ସିନାଥ କହୁଛୁ
 କୁଦସ୍ବର । ୪ । ତା ଶୁଣି ଧନୀ ଅନନ୍ଦ ହେଲା; ପାଞ୍ଚମେଲା ଦେବି
 ସେ ମାଳିନୀ । ସାତ ନୌକା ମୋର ଗୁହରେ ମିଳିଲେ ଆମେ ମେଲା
 ଦେବୀ ସତ୍ୟ ମୋର । ୫ । ଗୁହରେ ଯାଇଁ ଶେ ମିଳିଲା । ପ୍ରବୁଦ୍ଧ
 ମେଲା ସେ ପାଶୋଡ଼ିଲା । ସାତ ନୌକା ତାର ଜଳରେ ବୁଡ଼ିଲା
 ଉଡ଼ିଗଲା ତାର ହଂସାଦର । ୬ । ପୁଣେ ମୁଁ କଲଣା କହୁଥିଲି ।
 ପ୍ରବୁଦ୍ଧ ମେଲାକୁ ପାଶୋଡ଼ିଲି । ଦୟାବର ପ୍ରବୁ ଅହେ ତ୍ରୀସୁନାଥ ।
 ଆମେ ମେଲା ଦେବି ଗୋଡ଼ଠାର । ୭ । ଏମନ୍ତ କଲଣା ଧନୀକର ।
 ସାତ ନୌକା ତାର ସେ ଉଠିଲା । ଗୁହରେ ଧନ ସେ ରଖିଣ ବରଦ
 ବରଇ ନମସ୍କାର । ୮ ।

ମରୁନ ମାଧବ ହରି ମଣିପୁରେ ଚଳେ କହି ।
 ମୋ ଦୁଃଖ ନ ଗଲୁ ହରି ମାୟାରେ ଯାହୁଁ ମହି । ଘୋଷା ।
 ଜନ୍ମକାଳେ ଅପିଥିଲୁ କୁରୁ ଅବସ୍ଥା ମୁଁ ହେଲି ।
 ଜଗବନ୍ଧୁ କର ପାଦ ଜଞ୍ଜାଳରେ ଗଲି ସରି । ୧ ।
 ସ୍ବାକାବ ଲେଚନ ହରି କହୁ ଖଟେ ଚଳେ କହି
 ସବୁହି ମୁଁ ନାମଧରି ଘୋର କଷ୍ଟ କର ପାରି । ୨ ।
 ଲମ୍ବୋଦର ମାୟାଧର ଲକ୍ଷ୍ମଣରୁ କର ପାରି ।
 ଲବଣ୍ୟଲୟ ମୁରସ ଲାଳାରୁ ତୁ କର ପାରି । ୩ ।
 ବହୁଳ ଦୁଷ୍ଟରେ ହରି ବଡ଼ଦେଉଳେ ଚଳେକହି ।
 ବହୁତ ଦରସା କହି ବାରେ ଥିଲ ଅଗ୍ରାକହି । ୪ ।
 ଶ୍ରୀଧର ଆଜେ ମୁରସି ଶ୍ରୀ ଚରଣେ ଅଗ୍ରାକହି ।
 ଶରଣ ରଖ ହେ ହରି ସଂସାରରୁ କର ପାରି । ୫ ।
 ସତ୍ୟ ପୁରୁଷ ବୋଲଣ ସତ୍ୟେ ମୁଁ ଗଲ ଶରଣ
 ଶରଣ ରକ୍ଷଣ ହରି ସତେକି ହୋଇବି ପାରି । ୬ ।
 ଶରଣେ ହେ ମୁରସି ଶରଣେ କର ପାରି
 ସମୟ ନାହିଁ ମୋହର ଶରଣ ରଖ ହେ ହରି । ୭ ।
 ହରିହର ନାମ ହରି ହରଷେ କରନ୍ତୁ ପାରି ।
 ହରିନାମ ଧରି ମୁହଁ ହେଉଥୁବୁ ଏତେ ସରି । ୮ ।
 ଶ୍ରୀମାଦର ହେ ମାଧବ ଶ୍ରୀଚଳେ ଯେ କଥା ଠାକ ।
 ଶୁଦ୍ର ବୈଦ୍ୟନାଥ ବୋଲେ ଶ୍ରୀଚରୁ ଯେ କରପାରି । ୯ ।

=O=

ଦଳ ବାଜବ ହେ ଜୀବିଲେ ନ ଶୁଣ ବାହୁଡ଼ି ।
 ଦୁମ୍ଭେ ଚନ୍ଦିଧର ଚନ୍ଦିକୁ ପେଟିଣ ମଜ ଦେଲ ମୁକୁଳାଘବ । ପଦ ।
 ବନରେ ମୁଗୁଣୀ ଚିନ୍ତାକର ପୁଣି
 ବ୍ୟାଧକୁ ବଧର ଚହୁଡ଼ି ।

[illegible]

ଭାବୁଛୁ ଜଗନ୍ନାଥନ ଭାବ ଶୁଣ ବାଇମନ ।
 ଭାବକୁ ଶୁଣିଲେ ଦୁହ ଉଦ୍ଦେ ପଳାଇବ ଯମ । ଘୋଷା ।
 ଜମ ଦୁର୍ଜିବି ବୁ ଶକ୍ତ ଜାଲେ ଖାଇବୁ ବୁ ମାତ
 ଜଳ ହଳ ପୁରୁଷକୁ ଜାଲେ ଦୁହ କର ଖାନ । ୧ ।
 ଅନନ୍ତ ପୁରୁଷ ସେହି ଅରୁଣରେ ଅଛୁ ରହି
 ଅଶ୍ୱତ୍ଥରେ ବୁ ରଜ ଅରୁଣକୁ କର ଖାନ । ୨ ।
 ଶିବୁଟରେ କର ଖାନ ତ୍ରିବେଣୀଧାରରେ ଜାଣ
 ଶିଖଣ୍ଡ କାଟଣ ଦୁହ ଶିବେଣୀରେ କର ହାନ । ୩ ।
 ଅସୁକର ପାଞ୍ଚମନ ହିତ ନୁହେ ଏ ଜୀବନ
 ଅପାଦରେ ରହମନ ଥରେ ଦୁହ କର ଖାନ । ୪ ।
 ଦାମୋଦର ପୁରୁଷକୁ ଦମ୍ଭରେ ଭଜ ତାହାକୁ
 ଦରିଦ୍ର ଅବସ୍ଥା ତୋର ଜନେ ଶୁଦ୍ଧସିବ ଜାଣ । ୫ ।
 ଧୃତବି ଜଗିଣ ଦୁହ ଖାନକର୍ତ୍ତ ମନଦାର
 ଖାଇ ଖୁରୁପାଦେ ସେବ ଖାନେ ପାଇବୁ କାରଣ । ୬ ।

ଅପଣ୍ଡା ନାମ ରୁ ବହୁ । ଅଦ୍ୟ ବିଷ୍ଣୁ ନାମ ନାମ ବୋଲୁ ଗୋ ।
 ଅରୁପରେ ରହୁଥାନ୍ତି ଜନନୀ ଗୋ । ୧୫ ।
 ଚପ୍ର ଚମ୍ପା ମୁଖ ତୋର । ଚପରେ ମାରିଲୁ ମହୁଷାସୁର ଗୋ ।
 ଶ୍ଵଦେବ ପୁତ୍ର ତୋହର ଜନନୀ ଗୋ । ୧୬ ।
 ଥାଉଁ ଥାଉଁ ମାତା ରୁହ । ଥରେ ମୋ ଅରତ ଶୁଣିଲୁ ନାହିଁ ଗୋ ।
 ଥରେ ଦୟାକର ରୁହ ଜନନୀ ଗୋ । ୧୭ ।
 ଦବିତ୍ରଙ୍କ ମାତା ରୁହ । ଦବିତ୍ର କାଜାଳୀ ରୁହ ପାଲର ଗୋ ।
 ଦବିତ୍ର ଦୁଶ ଚ ଯାଇ ଜନନୀ ଗୋ । ୧୮ ।
 ଧୂଳି ଯାଗ ତୋହଠାରେ । ଧାନ କବି ସାଧୁଛନ୍ତି ଘାଟରେ ଗୋ ।
 ଧାନ ତୋ ପଦ୍ମପାଦରେ ଜନନୀ ଗୋ । ୧୯ ।
 ନବସାପ ହୁଳା ଜଳେ । ନ୍ୟକରେ ଆଳତି ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳରେ ଗୋ ।
 ନାରାଜ ଦର୍ଶନ ବେଳେ ଜନନୀ ଗୋ । ୨୦ ।
 ପରମେଶ୍ଵରୀ ବୋଲୁ । ପୂଜା ପାଇ ରୁହ ମନ୍ଦିରେ ରହ ଗୋ ।
 ପୂଜାହାରି ଧନ ଦେଉ ଜନନୀ ଗୋ । ୨୧ ।
 ଫୁଲହାର ତୋର ଗଳେ । ଫୁଲ ଦେଉଥାନ୍ତି ମାଲକୁ ମାଲେ ଗୋ ।
 ଫଳାକବି ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳେ ଜନନୀ ଗୋ । ୨୨ ।
 ବାବାଜି ସାଧୁ ଅନେକ । ବସି ଶାଉଛନ୍ତି ତୋ ଗଜାଘାଟ ଗୋ ।
 ବାବୁ ବାନ୍ଧୁଛନ୍ତି ଘାଟ ଜନନୀ ଗୋ । ୨୩ ।
 ବକ୍ର ବାହା ପୁଣି ବହୁ । ବାବୁଛନ୍ତି ଜଳେ ତୋପାଦ ଶାୟୀ ଗୋ ।
 ଭବ କୁରୁ ଦୃଷ୍ୟହୋଇ ଜନନୀ ଗୋ । ୨୪ ।
 ମାୟାଦେବୀ ନାମ ତୋର । ମାନସ କରନ୍ତି ସଂସାର ନର ଗୋ ।
 ମରଣୁ ଧୂଅନ୍ତି ପାଇ ଜନନୀ ଗୋ । ୨୫ ।
 ଜଳହର ଯୁକ୍ତଠାର । ଯାଇ ପ୍ରବେଶିଲୁ ବରଲାପର ଗୋ ।
 ଜାଣି ନ ପାରିଲୁ ଅସୁର ଜନନୀ ଗୋ । ୨୬ ।
 ଭ୍ରମା ଅବତାରେ ହବି ଭବଣ ମାଇଲେ ତୋତେ ସୁମନ୍ତ ଗୋ ।
 ଭବଣ ଚ ଗଲୁ ମନ୍ତ୍ର ଜନନୀ ଗୋ । ୨୭ ।

ଲହ ଲହ ଛୁଆ ଡୋର । ଲଗି ଯୋଗୀ ସଙ୍ଗେ ବରୁ ଆହାରୀ ଗୋ ।
 ଲମ୍ବୋଦର ସୁତ ତୋର ଜନନୀ ଗୋ । ୨୮ ।
 ବାବୁ ମାରଣୀବ ଯେତେ । ବାରେ ବାରେ ହୁଏ ଦୃଷ୍ଟିତୋତେ ଗୋ ।
 ବାବୁ ଦର୍ଶନ ଲମ୍ବେ ଜନନୀ ଗୋ । ୨୯ ।
 ଶିବା ନାମ ରୁପ ବହୁ । ଶିରରେ ମୁକୁଟ ବସଣ ଆଉ ଗୋ ।
 ଶିବ ମନରୁ ତୁ ମୋହ ଜନନୀ ଗୋ । ୩୦ ।
 ଶରସ୍ୱତୀ ରଗୀ ରୁପ । ଶରସ୍ୱତୀ ସଙ୍ଗେ ଯଜ୍ଞକୁ ଯାଇ ଗୋ ।
 ସାବ ରଗୀ ସଙ୍ଗେ ନେଇ ଜନନୀ ଗୋ । ୩୧ ।
 ସୂର୍ଯ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ର ନାଶ ଯେତେ । ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ନେଇଣ ଗଲେ ସମସ୍ତେ ଗୋ ।
 ଶିବ ତୋ ଗଲେ ପସାନ୍ତେ ଜନନୀ ଗୋ । ୩୨ ।
 ହାରିଲୁ ପ୍ରାଣ ସେଠାରେ । ହର ଦେଖିଲେ ଯେ ଦକ୍ଷ ଯଜ୍ଞରେ ଗୋ ।
 ହର କୋପ ସେଠାବରେ ଜନନୀ ଗୋ । ୩୩ ।
 ଶିବରେ ଯଶ ତୋହର । ଶଶେ ଦୟା ମାତ ବଡ଼ ମୋଠାର ଗୋ ।
 ବରଦକୁଳ ଭଞ୍ଜର ଜନନୀ ଗୋ । ୩୪ ।

= * =

ଛଦିଶେ ଦୁର୍ବିଷ ଅଳ ପତିଲ ବାଳ ।
 ଅନୁ ବିନା ଲେବମାନେ ହେଲେ ପ୍ରବଳ । ଘୋଷା ।
 ଅନାବୁଦ୍ଧି ହୋଇଲୁ ଧାନ ଖୁଦି ମଲ୍ଲ ।
 ଖାଇବାକୁ ଲେବମାନେ ନ ପାଇ ଜଳ ।
 ଦହୁର ମାନ ମାନ ହୋଇଲେ ହରଜନ
 ଜଳାଶୟମାନଙ୍କରେ ନ ପାଇ ଜଳ । ୧ ।
 ଟଙ୍କାରେ ପାଣିସେର ଶୁଭଳ ବାରବାର
 ପାଣି ଶୁଭଳରେ ଦେଲେ ମାଠିଏ ଜଳ । ୨ ।
 ରବି ରସାଣ ମୁଖ ମଲ୍ଲ କଳିମ ପାତ
 ପେଟ ସଙ୍ଗତରେ ଦେଲେ ଖାଇ ଅମ୍ଳିନ । ୩ ।

କଟକଟିଆ ମାନ ହୋଇଲେ ମର ଶୂନ
 ଫେଟ କଷ୍ଟରେ ସେମାନେ ଅକୁଳ । * ।
 ଗନ୍ଧ ଦେଇ ଦର୍ଶିଲ ମହୀ ଚପଟ କଲ
 ପଥକ ବିଦେଶୀମାନେ ହେଲେ ଅକୁଳ । ୭ ।
 ଓଡ଼ିଶା ଯୋଡ଼ିଗଲ ଲଜ୍ଜା ବୁଝି ନୋହଲ
 ବରଦ କହଇ ଗୀତେ ଏ କଳକାଳ । ୮ ।

— ୩୦ —

ଦୁଃଖି ଶ୍ୟାମ ବାବା ହେ ଦୁଃଖ ଜଣାଉଛୁ ମୁହଁ ।
 ମୋ ଦୁଃଖ ମୋତନ କର ସୁଜନନ ରକାନ୍ତବେ ପଡ଼ଇ । ପଦ ।
 ଦୁଃଖ ପାଦ ସେବି ଜଣାଉଛୁ ମୁହଁ ଅରତ ଫେଡ଼ ଗୋଷା ।
 ଅତି ହୀନଧନ ନାହିଁ ମୋ ନନ୍ଦନ ଧନ ଶୂନ ମୁଁ ଅଟଇ । ୧ ।
 ଅରତ ତାରଣ ବାନା ବହୁଅଛୁ ଭକ୍ତକୁ ରଖିବା ପାଇଁ ।
 ଯୋଗାଉଛୁ ହୋଇ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବସିଛୁ ଗୁହାଣ ଶୁଣ ଗୋଷା । * ।
 ଏତେକ ମାଗଇ ଅନ୍ୟ ନ ମାଗଇ ଜୀବ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଁ । * ।
 ଦେଖ ଅରଣ୍ଡିତ ରାବୁଅଛୁ ତାକୁ ପଦ୍ମପାଦରେ ସେବଇ ।
 କୁଅଗତିଅରେ ପଡ଼ି ରହୁଅଛୁ ଦୟାକର ଭାବହାଣୀ । * ।

ମୋ ବାବା ମୋ ଦୁଃଖି ଶ୍ୟାମ । ମୋ ଦୁଃଖ କର ମୋତନ । ପଦ ।
 ମୁଁ ମୁଦ ଅଟେ ଅଜ୍ଞାନ ନୋହୁଲମୋର ଚେତନ । ୧ । ଘୋଷା ।
 ସୁତ କହୁ ଧନ ଜନ ମୁଁ ଅଟଇ ଦୁଃଖିଜନ
 ମୋ ଦୁଃଖ କର ମୋତନ, ତୋ ପାଦେ ଗଲ ଶରଣ । ୨ ।
 ସଂସାରରେ ପାଣି ମୁହଁ ମୋ ପାପ ନାଶ ଦୋହାଇଁ
 ଶରଣ ପଶିଲ ମୁହଁ; କର ମୋତେ ପରିତ୍ରାଣ । * ।
 ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ମୁଁ ଦେଖି ନାହିଁ କଣ୍ଠରେ ନାମ ଶୁଣଇ
 ବାବା ମୋତେ ଦୟା କହ, କଥା ମୋତେ ବିଦ୍ୟାଜ୍ଞାନ । ୩ ।

କନ୍ଧରେ ମୋ ପଦ ଥିବ ହୃଦରେ ଜ୍ଞାନ ହୋଇବ
ଅର୍ଥ ବାବ କଷ୍ଟଥିବ, ଏ ଆଜ୍ଞା ଦିଅ ଅପଣ । ୧ ।
ଅନ୍ୟ ମାଗୁଣି ନୁହଇ - ଦୟାଳରବାବା ଭୂଷ
ବେଶ୍ୟନାଥ ଗୀତେ ଚନ୍ଦ୍ର ବସନ୍ତ ଚର କାରଣ । ୨ ।

ଜୟ ଗୋବିନ୍ଦ ହରି ହେ । ଏ ଭବିଷ୍ୟତ ମୋତେ କରନ୍ତୁ ପାରି ।
। ଘୋଷା ।

ମୁଗି ଅଳ୍ପା ହୋଇଛ ଘଟେ ଘଟେ ପୂରିଅଛି
ନଳିନୀ ପଥରେ ଯେତେ ନ ରହେ ବାବୁ । ୧ ।

ହୁସନ କୋଟି ମନ୍ଦର ବରୁଥଇ ସେ ନିହାର
ଶୂନ୍ୟରେ ରହିଣ ଅଛୁ ରୁପ ନାହିଁ ତୁମ୍ଭର । ୧ ।

କରୁନାଳେ ତୁମ୍ଭ ସ୍ଥାନ ଶରୀରେ କର ଧାରଣ
ସିଦ୍ଧି ସମ୍ପଦେ ଦିନେ କରୁଛୁ ହୃଦ୍ । ୩ ।

ରଜି ସୂର୍ଯ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ର ନାହିଁ ସେ ସ୍ଥାନେ ବିଜେ ଗୋସାଇଁ
ଗୀତେ ବୈଦ୍ୟନାଥ କହୁ ତୋହାତ ଧରି । ୪ ।

ଅରେ ମୁଦ୍ରମଳା । ଅର୍ଦ୍ଧ ବାସ୍ତବେ ନାସ୍ତ୍ୱ ବ୍ରଜନାରେ । ଘୋଷା ।

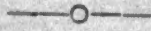
ବାଜ୍ର ବେଦାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଗଣ୍ଡିକ ମାଉସୁ ଟାଣି
ଗଣ୍ଡି ହୁଅନ୍ତେ ରେ (ଦୋହରା) ହେବ କଥା କଥା ରେ । ୧ ।

ପିଣ୍ଡ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରାଣ ଛାଡ଼ିଯିବ ସ୍ବପ୍ନମନ
ବନ୍ଧୁ ପଞ୍ଚାଦିବ ରେ (ତୋହରେଇ) ଜନ୍ମା ହେବ ଶିଳା ଶିଳା ରେ ॥

ଦେଖ ଏ ମାୟା ସଂସାର ଦେହ ନୁହନ୍ତି କାହାର
ପୁଣି ଭଲ ବଳ୍ଲଭେ । ୨ । ବସି ବହିବେ କାନ୍ଦଣା । ୩ ।

କାଳିଙ୍ଗ ସାହିତ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ର ଜ୍ଞାନୀ ସେ ବଜୁଁ ଶର
ଶୂନାନକୁ ନେଇ ରେ ।' । ତଥା ସମାପ୍ତି: ଦୟା କଥା ରେ ।"

ଫଳ ଦୁଇ ନବ ହୋଇ ଦଶ ଦିନେ ଶ୍ରୋତ ହୋଇ
 ଏକାଦଶ ଗଲେରେ । ୨ । ଦ୍ଵାଦଶରେ ଦେବୀସର୍ଜନା ରେ । ୩ ।
 ସଂସାର ମୁକ୍ତାରୁ ବୁଝ ପରମ ଗୁରୁଙ୍କ ଭଜ
 ହରିନାମ ଭଜରେ । ୪ । ଭଜିଲେ ପାଇବୁ କଳା କରା ରେ । ୫ ।
 ରାମନାମ ମୁନକର ଭଜ ତୁ ଏକା ଅକ୍ଷର
 ବୋଲେ ଦେବ୍ୟନ ଥ ରେ । ୬ । ଗରି ନାହିଁ ହରିନାମ କିନାରେ । ୭ ।

ମନ ପଶ୍ଚରେ ବାଉମନକୁ ଶୁଭ । ଭେଟ ପଡ଼ିବୁ ଅନ ଶ୍ରଦ୍ଧିକୁ
 ନାହିଁ ରେ । ମୁକର ଜାଣ । ଜାଣି ଭଜିଲେ ତୁମ୍ଭ ହେବୁ ମୁକର
 ରେ । ୧ । ଘୋଷା ।

ଖଳ ରଗାଇ କେତେ ରଖିବୁ ଧନ । ଶିନ ନାଲେ ସେ ଅଛୁ
 କେବଣ ସ୍ଥାନ ରେ । ଖର ଅଟଇ । ଖାଇଣ ତୋତେ ଭଣ୍ଡ କବିବ
 ମୁହଁ ରେ । ୨ ।

ଗୋଲୁହାଟ ପାଟଣା କେଉଁ ଠାବରେ । ଗଲୁହୁ ସୁଧା ଦେଖ
 ସେ କେଉଁ ଠାବରେ ରେ । ଗୋରୁ ଅଟଇ । ଗଲାରେ ଧବା ଦେଇ
 ମାରିବ ମୁହଁ ରେ । ୩ ।

ଘଟ କେମନ୍ତେ ଏବେ ହେଲୁ ଉପୁର । ଘଟଣା କବି କବିକୁ
 ମୁକ ମକରେ । ଘଡ଼ା ଅଟଇ । ଘଡ଼ିବେ ମୁଣ୍ଡ ତୋର କାଟିବ
 ମୁହଁରେ । ୪ ।

ଉର୍ମି ଧର୍ମ ସେ ଯୋଗନାଳା କେମନ୍ତ । ଉପାୟ କବି
 କବି ମୋ ପାଖେ ସରରେ । ଉଷ୍ମକ ତୁମ୍ଭ । ଉପାୟ କବି ତୋତେ
 ମାରିବ ମୁହଁ ରେ । ୫ ।

ଚନ୍ଦ୍ରଧରଙ୍କ ସ୍ଥାନ କେଉଁ ଠାବରେ । ଗୁରୁପୁଣ୍ୟ ଅଟଇ କେଉଁ
 ପ୍ରକାରରେ । ଗୁରୁକ ତୁମ୍ଭ । ଗୁରୁ ପରାଏ ବାନ୍ଧି ମାରିବ ମୁହଁ ରେ ।
 ଛକ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ସେ ଅଟେ କେବଣ ସ୍ଥାନ । ଛନ୍ଦ କପଟ ଶ୍ରଦ୍ଧି କବି

କାଲ ମନରେ । ଭଜକା ମନ । ଶୁଭରେ ବୋର ମୁହଁ ମାରିବି
ନାହିଁରେ । ୭ ।

ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ସ୍ଥାନ ସେ କେଉଁଠାରେ । ଜାଣିବୁ ଯେବେ ଭୁବ
କହ ମୋଠାରେ । ଜୁଡ଼ିକ ଜାଣ । ଜାଣିଥିଲେ ତୁ କହ ମୋହର
କହରେ । ୮ ।

ଝର ଶୀବେଣୀ କହ କେବଣଠାରେ । ଝର ପଦ୍ମ ଅସି କେବଣ
ଠାରେ ରେ । ଝୋଲିଆ ବେଳା । ଝୁରି ମରିବୁ ଭୁବ ନ କର
ହେଲା ରେ । ୯ ।

କାବିକାରଙ୍କ ସ୍ଥାନ ଜାଣିବୁ ଯେବେ । କାଷ୍ଠନ ହୋଇ ଭୁବ
ମୋହର ଅଗେ ରେ । କାଷ୍ଠେ ମରିବୁ । ନାବପୁଣ୍ୟକୁ ରଜ ରବୁ
ଚରିବୁ ରେ । ୧୦ ।

ଟଳ ପତିବୁ ଗାନେ କହୁଛୁ ତୋତେ । ଟାଣପଣକୁ ବୋର ବାଜିବ
ହାତେରେ । ଟୋକା ବୁଧୁଆ । ଟିକି ଟିକି ଶୁଗାଲ ଖାଇବ ହୁଆରେ ।

ଠକକବୁ ତୁ ଠିକ ମୁଣ୍ଡ ପଡ଼ିଲେ । ଠକ ଏ ମାୟା ଦେହ ବହୁରୁ
ରଲେ ରେ । ଠାନାନନ କହେ । ଠାବ ନ ପାଇବୁ ତୁ ଏ ମାୟା
ଦେହେ ରେ । ୧୧ ।

